Vasile Iasinschi
Blasco de Garay 41
MA DRID

9 Martie 1958

Dragà Doctore,

Acum, cà situația din sânul fostului Consiliu Conducàtor este làmurit îți transmit copiile acestor trei scrisori ca unuia; care, în acesti patru ani din urmà, ai avut un rol hotàrîtor și o misiune precisà.

Incep cu vorba Românului, proptit în toiagu-i din drumul vieții și pu pe gânduri pentru câte a vàzut și de câte s'a lovit cu omenia lui, și spun "Așa-mi trebue"!-

Toate semnele rele dintr'inceput: scrisori de batjocurà, atacuri contr prietenilor me i, discuții violente între noi, lucràturi piezișe peste tot unde prindeau și unde nu, jigniri de tot felul, etc. nu m'au putut opri, ca sà mà supun principiilor Miscàrii, sà mà calc pe mine în cele mai grele momente, în cea mai cumplità deziluzie . Team si îndoiala din suflet nu le-am socotit un avertisment.

Si iatà, unde am ajuns. Repet: "așa-mi trebue"!

Totuși, n u-mi pare ràu pentru aceastà experiențà, oricât de scump m'a costat. Zicà, cine ce-o vrea; eu am procedat dupà toate regulele Invàțàturi noastre. Socot cà aș fi fost mai vinovat, dacà mà refuzam principiului de unitate legionarà.

Dar toatà vràjmàșia ce-am simtit-o, ce mi s'a aràtat, încercàrile de se da Miscàrii Legionare un caracter de ràsbunare de sus panà jos, acceptarea tuturor compromiterilor iremediabile din trecut și câte altele însemna n u unitate și purificare, ci diformarea organismului legionar, mai mult ca înainte. Azi nu e momentul expunerii pe larg a problemei.

Fac mențiune numai de câteva calomnii extrase dintr'un arsenal, ce n 'am crezut cà le poate dosi un legionar. Ceea ce mi se imputà e îngrozitor, și dacà este o dreptate în lume, nu se poate ca ea sà nu-și facà drum pânà la lumina adevàrului.

"Inconștient", "om cu inimà de fiarà", "deficiențà mintalà", "patriotism umflat", "lipsà de educație și de caracter", "șantajist și meschin", din cele de mai înainte amintesc numai incorectitudinea bàneascà" etc, etc.

Nu analizez toatà flora de calificative cari virtualmente musteau în inima Dlui Papanace, dar mà întreb de ce am fost solicitat sà intru in formula de la Erding? De ce mi-au intrat in casà, când aveau asemenea pàreri despre mine? De ce s'a pus atâta grabà, la un moment dat, într'o problemà așa de gingașà și spinoasà? Càci, precum reiese din ce scrie dl Papanace, -"nu ne puteam da în spe ctacol la fiecare pas cu 'crize de conducere', iar iar dacà formula hotàrîtà la Erding prezenta neajunsuri neprevàzute, ea urma sà fie complectatà sau schimbatà în cadrul intern al Miscàrii de refacere",- este clar cà dânșii au contat dela început cu aceastà premisà, dar n'au rezolvit-o nici màcar în cadrul intern, ci i-au dat drumul imediat în afarà prin "organele de respirație" al Dlor ca sà aibà de ce hohoti întreg exilul românesc și toți stràinii cari urmàreau raporturile noastre, mà întreb iaràși, le-a trebuit numai iscàlitura mea la intrarea grupului lor pe poarta activitàții legionare pe care noi nu o pàràs isem deloc?

Pentru ce am iscàlit la Majadahonda, dupà "dorința" și propunerea dlor Gârneațà și Papanace, mà voi împàca eu cu Dumnezeu și cu morții noștri, dar nu ne-am dus acolo, ca apoi sà ne batjocorim întreolaltà, ci sà realizàm o forțà. Consiliul Conducàtor sà nu fie o ficțiune, ci o realitate. Putea fi, când dl Papanace avea despre mine încà dela Berkenbruck pàrerea, ce n'a încetat s'o exprime? Dacà știam de toate acestea, nu mergeam în ruptul capului cu necinstea pânà acolo, ca sà iscàlesc un act împreunà cu domniile lor. Da, le-am fàcut obstrucție, când în joc erau interesele de viațà ale Miscàrii Legionare, așa cum i-am fàcut și lui Horia Sima, când a încercat sà o dizolve. Si tot dl Papanace vorbește de șantaj?

./..

Afirm în mod perentoriu, stăpânit de întreaga conștiință și răspunder in fața istoriei, că niciodată și nimic n'am cerut pentru mine dela Legiu ne, fie în vremea Căpitanului, pe vremea lui Horia Sima sau a Consiliului Conducător - dela ei personal sau dela altconeva in subordine - nimic, nici grad nici functiune legionară, nici reprezentare politică, nici porto folii, nici sprijin material. Nimic. Am primit ce mi s'a oferit, am stat si am muncit la postul unde am fost pus. Am dat permanent. Am dat totul și continuu să dau, cum numai unul Dumnezeu mă știe. De aceea am ajuns să fiu dușmănit și hulit, ca nimeni altul. Așa mi se cuvine!

Totuși, eu nu voi înceta să fiu ce am fost, să rămân unde sunt și să mă obosesc mai departe pe drumul ce nu cunoaste nici odihnă, nici binele omului muritor; pentrucă am ~~primit~~ pornit pe drum fără întoarcere, mărtu= risit în cele mai grele împrejurări; pentrucă am făcut vot și promisiune solemnă Capitanului pr Rarău într'o Duminică cu soare strălucitor din luna Mai 1934.

Dragostea pentru Românii din Macedonia, din Pind și până în Albania sau Peloponez ce a rodit în sufletul meu încă din anii copilăriei, la la citirea prigoanelor de către Greci și de Turci, n'o poate măsura dl Papanace, pentru că dânsul n'are asemenea măsură. Cred că acest lucru nu l'a avut niciodată; ;rămâne dovedit nu numai prin scrisorile primite în trecut, prin ce conține asta, alăturată; ci prin continua atitudine față de mine, dela Berkenbruck și până azi - alta decât aceia față de H.S., cu care era permanent în excursii și întâlniri sociale. Caracteristică este această formație sufletească apărută și în alte împrejurări, multora cu- n oscută, - așa cum ai putut constata și mata însuți la Renzano împreună cu acei legionari cari au fost prezenți , când cu izbucnirea dânsului des pre întreg Neamul românesc, în pasiunea ce o pune pentru apărarea elemen- tului macedo-român.

Aproape tot ce a apărut în Vatra s unt indiscreții calculate așa cum s'a procedat mereu, sunt sugestii sau chiar afirmații ale fostilor mei colegi din fostul Consiliu Conducător. Dl Gârneață aici la Madrid n'a încetat să-mi aducă acuzații cari s'au dovedit a fi aceleași de mai târ- ziu, apărute în "organul de respirație" a șefului atâtor "legionari ve- rificați sută în sută".

Trecere la inamic? La care inamic? Ce concluzii se pot trage din ac- țiunea de trădare a lui Vălimăreanu, asa cum s'a exprimat un camarad din Germania într'o scrisoare de mai deunăzi. Dacă inamicul este H.S., cu care n'am nici o legătură, fie directă sau indirectă, ce ros t au avut conciliabulele de ore întregi ale "directorului"Vetrei cu emisarii acestui "inamic"? S'a pus la cale, aici la Madrid, atacurile ce trebuiau să sfarme definitiv unitatea noas tră, câtă era? Cine sapă la temelia M.L. ? Nu alții trebue atacați, ci eu și cu "posteucii"mei, mergând din spir it de precauție și generalizare" până la ocultomanii dela Erding", - pentrucă eu -pe lângă alte considerații mai vechi - între cari refuzul de a se publica scrisoarea mea către H.S. în Vatra - sunt o piedică.

Eu nu-i puteam deschide ușa Căminului MM în 10.V.57 aceluia, care l'a batjocorit.

Asta a fost atitudinea mea la toate încercările de a mă îndoi cum doreau domniile lor pentru alte scopuri decât acele cari îmi dictau con- știința și poziția ce o dețineam în conducere.

Despre ce s'a petrecut pe drumul spre Majadahonda și Aravaca la 10.V.57 în autobus, n'am știut nimic. Operatorul a fost dl Gârneață, ajutat de dnii Nagacevschi și alții. Dacă știam că Vallimăreanu s'a urcat in autobus pentru Aravaca, nu făceam altceva, decat mă coboram eu.

./..

Dece acuma când batjocora este pe mine, dl Garneață n'are simțul ràspunderii, ca sà rectifice, spunând unde și cum trebue adevàrul? Càci la Majadahonda eu nu opresc pe nimeni și acolo stau oricând alàturi de Valimàreanu, dacà nu era cazul sà ne întoarcem pe la Càmin. Dar dl Garneață n' avut un gest de condamnare nici màcar între patru ochi fațà de mine, pentr cât noroi mi se aruncà în fațà. Si doar stàteam la un loc în 'Consiliul Conducàtor';ne-am întâlnit și vorbeam despre orice, numai despre desmățul și decadența din M.L., nu.

Si atunci la ce bun sà ne màcinàm sànàtatea și sà ne risipim energiile în intrig i, calomnii, jigniri, dispreț, neomenii, viețuind într'o atmosferà otràvitoare, precum dovedește atitudinea foștilor colegi? Ce spate sà acopàr dintr'o "poruncà" ce nu s'a làsat màcar definità și în ce scop?

Imi voi închina mai departe puterile, câte le mai am la vârsta de 65 de ani, Legiune i și Neamului,ramânând , ca și în trecut pe poziția care face parte din de stinul meu în lupta cu dușmanul de totdeauna al pamântului stràmoșesc.

Rugàmintea mea este ca aceste scrisori, inclusiv asta càtre mata, sà le aduci la cunoștințà acelora cari pentru mine au fost funcțiuni respectate, indiferent dacà acelaș lucru s'a manifestata fațà de mine sau nu.

Traiascà Legiunea si Capitanul

(ss) Vasile Iasinschi